

Arrest

nr. 131 508 van 15 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 16 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die loco advocaat S. VANDEVOORDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Pakistaans staatsburger afkomstig uit Chak Madahar in het district Sialkot. In 2006 leerde u Hasan Sibtul alias Double Shah via uw schoonbroer kennen. Deze persoon kon als u hem geld gaf deze som verdubbelen. Hij vroeg dat u mensen voor hem zou ronselen die hem geld zouden geven om dan te verdubbelen. In ruil kreeg u 5% op het aan Double Shah gegeven bedrag. In 2007 werd Double Shah gearresteerd. U verbleef toen in Dubai. U kwam te weten dat hij op illegale manier de aan hem gegeven geldsommen verdubbelde. Bij terugkeer naar Pakistan vroegen de mensen die u had geronseld om geld te geven aan Double Shah maar nog niet waren uitbetaald, dat u hen hun geld zou teruggeven. U was immers de tussenpersoon die het geld van hen had ontvangen en doorgeven aan

Double Shah. U werd door hen bedreigd en uw familie werd lastiggevalen opdat u hen zou terugbetalen. Uw vader werd onder druk gezet om zijn eigendom te verkopen zodat hij uw schulden kon aflossen. U denkt dat hij ten gevolge hiervan overleden is aan een hartaanval in 2009. In 2011 werd er op uw huis geschoten. Er werden door drie van de gedupeerden die zo grote bedragen via u aan Double Shah hadden gegeven FIR's (First Information Report) tegen u ingediend bij de politie waardoor u door de politie werd gezocht. De politie kwam bij u thuis langs en vroeg naar u. U verbleef vaak elders. Op 21/01/2012 reisde u per vliegtuig naar Italië waar u twee maanden verbleef. Hierna kwam u naar België waar u op 28/03/2012 uw asielaanvraag indiende. U bent in het bezit van de volgende originele bewijsstukken: uw geboorteakte, een vliegtuigticket, de overlijdensakte van uw vader, 3 FIR's, en een usb-stick. U bent verder nog in het bezit van de kopies van vier pagina's uit uw internationaal paspoort.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 7) dat u in Pakistan werd gevisieerd door personen die via u geld hadden toevertrouwd aan Double Shah die de gegeven som zou verdubbelen. U wist toen echter niet dat hij op illegale wijze een kettingsysteem had opgezet. Toen Double Shah werd gearresteerd eisten de personen die u geld hadden toevertrouwd, dat u hen zou terugbetalen. U werd door hen bedreigd en uw familie werd lastiggevalen, als ook dienden ze FIR's in waardoor u gezocht werd door de politie. Er moet echter worden opgemerkt dat uw relaas meerdere tegenstrijdigheden, incoherenties, en onaannemelijkheden bevatten, waardoor de geloofwaardigheid ervan compleet wordt ondermijnd.

Gevraagd welke straf u kan krijgen omwille van uw medeplichtigheid voor Double Shah, stelt u (CGVS p. 5-6 & 11) dit niet te weten en verwijst u naar Double Shah die - toen u in juli 2013 werd gehoord voor het CGVS - volgens u al zes jaar zonder veroordeling vast zat en sinds zijn arrestatie in 2007 nog niet voor een rechtbank is moeten verschijnen. Gevraagd hoe het kettingsysteem van Double Shah werkte, stelt u ook (CGVS p. 7) dit niet te weten omdat hij dit nog niet verteld had aan de overheid. Deze verklaringen vallen helemaal niet te rijmen met de informatie voorhanden op het CGVS, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd. Uit deze informatie blijkt immers dat Double Shah in januari 2012 door een rechtbank werd veroordeeld tot 14 jaar gevangenisstraf, dat er hem een geldboete van meer dan 5,4 miljard Rs (i.e. 40 miljoen €) werd opgelegd, dat al zijn bezittingen in beslag werden genomen, en dat hij zelfs voor de rechtbank zijn misdaden bekende zodat er ook mag verwacht worden dat de autoriteiten nu weten hoe zijn kettingsysteem werkte. De vaststelling dat u niet weet dat Double Shah reeds anderhalf jaar geleden werd veroordeeld en tot bekentenissen is overgegaan, kan niet worden aanvaard. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat u van deze essentiële elementen die verband houden met uw relaas weet zou hebben. Het manifest gebrek aan interesse dat u vertoont in de nasleep van de door u ingeroepen feiten, relativeert niet alleen op ernstige wijze de door u ingeroepen vrees, maar brengt eveneens de geloofwaardigheid ervan reeds ernstig in het gedrang.

Verder verklaart u (CGVS p. 2) dat uw broers omwille van u ook problemen kenden in Pakistan en dat ze daarom naar het buitenland zijn gevlucht. Uw broer F. is ongeveer 14 à 20 dagen na uw vertrek uit uw land van herkomst naar Muscat (Oman) en uw jongere broer S. is enkele dagen later naar Saoedi-Arabië gevlucht. U verduidelijkt (CGVS p. 12) dat er aan uw broers was gevraagd om geld te betalen en dat u vreesde dat ze konden worden opgepakt en gedood. Daarom heeft u hen naar het buitenland gestuurd. In uw verklaringen afgelegd bij de DVZ (DVZ verklaring pt. 29 & 30) stelde u echter dat uw broer S. in Punjab, Pakistan, verblijft. Bij confrontatie ontkende u (CGVS p. 12) zoiets bij de DVZ te hebben verklaard en stelde u dat er u toen enkel vragen over F. werden gesteld, en niks over S.. Deze motivering is niet afdoende. Uit uw verklaring bij de DVZ blijkt immers dat er u uitdrukkelijk werd gevraagd gegevens te leveren over in een derde land wonende gezinsleden, waarbij u enkel melding maakte van uw broer F., en dat u bij bevraging over uw overige broers en zusters en hun adres, S. vermeldde met woonplaats in Punjab. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat indien beide broers op uw aanraden Pakistan zijn ontvlucht, u bij bevraging bij de DVZ spontaan melding zou maken dat al uw broers Pakistan zijn ontvlucht en dat u hun huidige verblijfplaats zou meedelen. De geloofwaardigheid van de problemen die u en uw broers zouden gekend hebben, wordt hierdoor verder op ernstige wijze ondermijnd.

Wat de 3 FIR's betreft dient vooreerst te worden opgemerkt dat een dergelijk document slechts een eenzijdige registratie van een klacht is en derhalve de bewijskracht ervan per definitie beperkt is aangezien een FIR geen garanties biedt inzake de inhoud van de vermelde klacht. Ook moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van een dergelijke FIR sowieso bijzonder relatief en is op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Meer nog, na bevraging over deze FIR's blijkt dat u nauwelijks op de hoogte blijkt te zijn van de inhoud ervan.

Zo verklaart u (CGVS p. 7) dat de eerste FIR in 2009 tegen u werd ingediend door ene Mateen en hij u opbelde en vroeg om zijn geld terug te betalen. Uit deze FIR blijkt echter dat de eerste FIR tegen u

werd ingediend door Abdur Rehman. U stelt ook (CGVS p. 8) dat in deze eerste FIR 1,4 of 1,6 miljoen Rs werd teruggeëist, dit terwijl uit dit document blijkt dat er toen 2,2 miljoen Rs werd teruggevraagd. Het is ook merkwaardig dat u aanvankelijk stelt (CGVS p. 7) dat u in Dubai verbleef toen deze FIR tegen u werd uitgevaardigd en u bij terugkeer in Pakistan hiervan vernam toen de indiener van de FIR u opbelde en vroeg om zijn geld terug te betalen. Kort hierna wijzigt u uw verklaringen en stelt u (CGVS p. 8) dat u in Pakistan was toen deze FIR tegen u werd ingediend en dat u hiervan vernam toen de politie bij u thuis langskwam en aan uw jongere broer zei dat u zich diende bij hen aan te bieden.

Wat betreft de tweede FIR verklaart u aanvankelijk (CGVS p. 9) niet meer te weten wie deze tegen u heeft ingediend noch zich te herinneren hoeveel geld er toen werd teruggevraagd. De derde FIR kon u met moeite in de tijd situeren, u stelde (CGVS p. 9) dat ze misschien in 2011 tegen u werd ingediend. Uit deze FIR blijkt dat die op 18/11/2011 werd opgesteld, hetgeen niet lang voor uw vlucht 21/01/2012 uit uw land van herkomst is, zodat redelijkerwijze kan verwacht worden dat u deze laatste FIR met meer zekerheid en precisie in de tijd kan situeren. Wat later verklaart u dat de tweede of de derde FIR werd ingediend door ene Ashfar en de andere door Abdur Rehman. Zoals reeds aangegeven diende Abdur Rehman de eerste FIR in en niet de tweede of de derde. Wat de naam van de derde persoon is die een klacht tegen u indiende, moet worden opgemerkt dat dit volgens de FIR ene Ishtiaq is (zie ook nota's van de tolk bijgevoegd aan uw administratief dossier), hetgeen toch moeilijk te rijmen valt met de door u opgegeven derde naam Ashfar.

Aangezien uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 5) dat u 'slechts' 3 à 4 keer geld van andere mensen als tussenpersoon had doorgegeven aan Double Shah, en uit uw documenten blijkt dat u door 3 van deze personen werd aangeklaagd bij de politie, is het compleet onaannemelijk dat u dermate onwetend bent over deze 3 FIR's. Concluderend moet worden gesteld dat uw onwetendheid over essentiële elementen van de door u aangebrachte FIR's en uw incoherente verklaringen, niet alleen op ernstige wijze de door u ingeroepen vrees relatieveert, maar eveneens de geloofwaardigheid ervan ernstig in het gedrang brengt, als ook verder een schaduw werpt op de bewijswaarde van deze documenten.

Ook blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 4) dat u voor uw komst naar België ongeveer twee maanden in Italië verbleef. U heeft er geen asiel aangevraagd noch heeft u dit betracht. Uw motivering dat u naar België wou komen en dat vrienden zeiden dat het hier veiliger is, is geen afdoende reden om zo lang te wachten om internationale bescherming aan te vragen. Een werkelijke vrees voor vervolging houdt immers in dat men zich zo snel mogelijk in veiligheid wenst te brengen en dus ook onmiddellijk de bescherming van de autoriteiten inroept van zodra dit mogelijk is. Een dergelijke kieskeurigheid met betrekking tot het land dat uw asielaanvraag mocht behandelen, ondermijnt bijkomend de geloofwaardigheid als ook de ernst van uw asielrelaas.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Voorts blijkt dat de beperkte toename van geweld in 2013 vooral kan worden toegeschreven aan een toename van sektarisch geweld en aan het geweld dat de nationale verkiezingen van mei 2013 voorafging, en waarbij voornamelijk leden en leiders van politieke partijen geviséerd werden.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt voorts dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2014 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PCK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden

gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Punjab grotendeels stabiel is gebleven. De omvang van het geweld dat zich in de provincie voordoet is beperkter dan het geweld dat in Khyber- Pakhtunkwa, FATA en Sindh plaatsvindt. Nagenoeg de helft van de in 2013 te betreuren doden werd het slachtoffer van terreurgeweld, hoofdzakelijk gepleegd door de Pakistaanse Taliban en Lashkar-e-Jhangvi. Deze terreuraanslagen vonden voornamelijk plaats in de stad Lahore en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie, waar het overwegend rustig bleef. Ook in de hoofdstad Islamabad bleef het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers beperkt. Daarnaast omvatte het geweld in de provincie sektarisch geweld, etno-politiek geweld, grensaanvallen en geweld tussen politie en criminelen. De meeste geweldincidenten in de provincie Punjab vonden plaats in de verkiezingsmaand mei.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De overige door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw geboorteakte en de kopies van vier pagina's uit uw internationaal paspoort bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist. Uw vliegtuigticket levert informatie over uw reisroute. De overlijdensakte van uw vader vermeldt dat hij kwam te overlijden aan een hartaanval, maar levert geen informatie over uw vermoeden (CGVS p. 3 & 10) dat hij overleed na onder druk te zijn gezet om zijn eigendom te verkopen. De usb-stick bevat (CGVS p. 3-4) informatie over uw werk en foto's en video's van Double Sjah. Uit de foto's blijkt dat u werkzaam was in de olieindustrie, hetgeen niet wordt betwist. De video's zijn een opname van tv-programma's van GEO News en DUNYA Investigation Cell over de wandaden van Double Shah maar leveren geen informatie over uw beweerde rol hierin (zie CGVS p. 6).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert schendingen aan van de artikelen 48/3 van de vreemdelingenwet in samenhang gelezen met artikel 1 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna 'EVRM'), en van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen, minstens de bestreden beslissing te willen vernietigen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een kopie van de Saudische verblijfsvergunning van zijn broer, evenals kopieën van enkele pagina's van diens Pakistaanse paspoort.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker verklaarde medeplichtig te zijn geweest aan een grootschalige oplichtingszaak georganiseerd door een zekere H.S., alias 'Double Shah'. De gelden van derden die verzoeker als tussenpersoon aan Double Shah doorgaf gingen op frauduleuze wijze verloren, waarna de betrokken personen hun inzet van verzoeker terugwensten. Dientengevolge werd verzoeker door de slachtoffers bedreigd. De slachtoffers zouden ook gerechtelijke stappen ondernomen hebben. De slachtoffers dienden diverse klachten ('FIR's') in bij de politie, doch verzoeker zou zich aan arrestatie hebben onttrokken door naar het buitenland te vluchten.

Daargelaten de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas, merkt de Raad op dat uit dat relaas geen enkel element blijkt dat erop kan wijzen dat verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst zou worden vervolgd omwille van één van de vervolgingsgronden zoals limitatief opgesomd in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Het asielrelaas van verzoeker is vreemd aan de criteria van het vluchtelingenverdrag en kan bijgevolg geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Wat betreft een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 a) of b) van de vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat de problemen die verzoeker beweerdelijk ondervonden heeft evenmin 'ernstige schade' kunnen uitmaken in de zin van voormeld artikel. Verzoeker verklaarde bij zijn asielaanvraag te vrezen "*gearresteerd te worden en te vrezen voor mijn leven*" (vragenlijst van 29 maart 2013, vraag 4). Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, kan de vrees voor arrestatie die verzoeker jegens zijn overheid formuleert niet als 'ernstige schade' in de zin van voormeld artikel in aanmerking genomen worden, gezien de initiatieven van de Pakistaanse overheid om verzoeker voor de rechtbank te brengen tot de normale rechtsgang behoren. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat hij een disproportionele straf zou moeten ondergaan omwille van één van de criteria van het vluchtelingenverdrag. Er zijn verder geen gegevens voorhanden die erop wijzen dat de straf die verzoeker zou moeten ondergaan zou kunnen oplopen tot executie, foltering of mensonterende behandeling in de zin van voormeld artikel. Verzoeker verklaart weliswaar dat hij "*omwille van de FIR's, geen kans heeft op een eerlijk proces*" doch beperkt zich dienaangaande tot blote beweringen die hij niet kan ondersteunen met concrete elementen. Verzoeker toont derhalve evenmin aan dat hij geen recht zou hebben op een eerlijk proces.

Voor wat betreft de bedreigingen die verzoeker van zijn slachtoffers zelf zou hebben ondergaan, en waardoor hij luidens zijn verklaringen zou vrezen voor zijn leven, kan worden vastgesteld dat verzoeker geen enkele poging ondernam om dienaangaande de bescherming van zijn nationale overheden in te roepen. Verzoeker maakt verder op geen enkele wijze aannemelijk dat de Pakistaanse overheid verzoeker niet afdoende zou kunnen beschermen tegen die bedreigingen, hoewel hij daaromtrent omstandig werd ondervraagd bij het Commissariaat-generaal (gehoorverslag 10 juli 2013, p. 11 - 12). Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker slechts vooruitloopt op het eventuele proces en daar hypothetische gevolgen aan vastknoopt, hetgeen niet afdoende is om te besluiten dat verzoeker de wettelijke waarborgen die een strafproces in zijn land van herkomst biedt zou moeten ontberen, noch

dat zijn nationale overheid hem niet zou kunnen beschermen tegen bedreigingen van derden. Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, kan het asielrelaas van verzoeker dan ook in geen geval aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 a) of b) van de vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat er in het land van herkomst van de asielzoeker een gewapend conflict aan de gang is met een mate van willekeurig geweld die dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat hoewel er zich in de provincie Punjab met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Verzoeker betwist dit in zijn verzoekschrift en citeert daartoe uit een jaarrapport van 2013 van Amnesty International over de mensenrechtensituatie in Pakistan. Uit de door verzoeker geciteerde informatie blijkt evenmin dat er zich actueel in de provincie Punjab een dergelijke situatie van willekeurig gewapend geweld zou voordoen die voor verzoeker, louter omwille van zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico op ernstige schade zou kunnen uitmaken in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van voormelde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER